

ת"פ 44525/01 - מדינת ישראל, נגד עודד בנימין פינגולד,

בית משפט השלום באילת

ת"פ 44525-01-02 מדינת ישראל נ' פינגולד

לפני כב' סגן הנשיא, השופט מרדכי (מוטי) לוי
מ雅思ימה מדינת ישראל,
באמצעות שלוחת תביעות אילת

נגד
נאם
עוזד בנימין פינגולד,
באמצעות ב"כ עוזד ליז זמור
במינוי מטעם הסנגוריה הציבורית

החלטה

בדין שהתקיים לפני ביום 9/3/2020 הודה הנאשם בכתב אישום ובעובדות המובאות בו ללא צורך בקיום הוכחות.

על בסיס הודהו הוכרע דין והוא הורשע בעבירה בה הואשם.

במסגרת הטיעונים לעונש ביקש בא כוחה של המ雅思ימה "...להערך עם וידאו לצורך הצגת סרטון מצלמות האבטחה, בהתאם לתקנות סדר הדין הפלילי" באת כוח הנאשם טענה "אני אתנגד"

ב"כ המ雅思ימה הפנה להחלטת חברותי השופט אדלשטיין בת"פ 49177-05-02 בפה פניה לפסיקה רלוונטית בעניין והוסיף "...אני מבקש שבית המשפט יראה את כל המסכת העובדתית כפי שהיא עולה מסרטון החקירה". בא כוחה של המ雅思ימה טען שה הנאשם כתב האישום כפי שהוא זהה לא תוקן. "אם נניח היה מדובר במצב שבו תוקן כתב האישום והוא עולמים אחרים הסרטון מצלמות האבטחה אשר סותרים את כתב האישום אז התנגדותה של חברותי הייתה במקומם".

הсанגוריה חקרה על דבריו בא כוח המ雅思ימה וסבירה שזה שמרשה "...הודה לא מעיד כלל וכלל על קבילהותן של הראיות בתיק לגופו של עניין, הוא הודה באירוע מלכתחילה"

הсанגוריה המשיכה שהגורם אשר הorigיד את המצלמות לא חלק מהעדים בתיק לא שאלו אותו האם עריך את הסרטון? שינה אותו? ומשעה שנייה שהorigיד הסרטון אינו בין עדי התביעה לא ניתן להגיש הסרטון. הפרקליטה הפנה לע"פ 4481/14 בו סקר בית המשפט את כלל הראייה הטובה ביותר. הסנגוריה הפנה לכתב האישום בו מיוחס לנายน "...בבעיטה אחת בחתוול וניסיון נוספת, על בסיס זה בית המשפט צריך הגור את דינו" וסבירה על כן שאין

עמוד 1

פה איזשהו אלמנט שיכול להחמיר אותו או להקל אליו, אלה העובדות, זה המעשה ובזה הוא הודה".

ambil להקדים המאוחר מצאתי להדגש את שאלתו המתבקשת של בא כוחה של המאשימה "מי ערך את הסרטון?" בפניטה אל הסגירות שבוודאי אינה יודעת מי מרשותה העדים עשה כן (ראו: עד תביעה מס' 1). עוד אזכיר שהמסגרת העובדתית של המיחס לנאשם קיבלת ביטויו בכתב האישום ועל כן אני רואה את החשש מהציג הסרטון. הדמיון העולה בעינו של הקורא באמור בכתב האישום "...**אם הנאשם במחירות מכסאו ובעט בחזקה בראשה של החותמה אשר הועפה כתוצאה מכך מרחק של מספר מטרים וראשה הוטה בעוצמה רבה בכיסא ובקריר שממול**" אינו יכול לבוא בגדרו של התיאור הממעט של הסגירות. לטעמי דוקא הסגירות צריכה להסכים לצפייה בסרטון שבו, להבנתה, כך יראה מצג על פי התיאור הלאקוני שבמעשה כפי שתואר על ידה.

ambil לגורע כאמור השאלות העולות בדברי הפרקליטים מתמצאות בשתיים:

הachat, האם מותר להציג בשלב הטיעונים לעונש את הסרטון. השנייה, קבילותה הטענה בהעדר הגשתו על ידי הגורם המשפטי שהורדן.

הלכה היא שהצדדים להליך פלילי רשאים בשלב הטיעונים לעונש להגיש ראיות המתעדות את מעשה העבירה גם אם לא התקיים בתיק דין לבחינת ושמיעת הראיות.

בע"א 3667/13 מילאד מוחמד ח'טיב נ' מדינת ישראל (23/9/2014) נקבע "ככלל על כתב האישום ... לכלול את כל העובדות והנסיבות הרלוונטיות לביצוע העבירה. ... כן, לא אחת קבוע בית משפט זה כי בקשר עם הסדרי טיעון, אין בבית המשפט את העובדות והנסיבות בהן הודה הנאשם, ואל לו להביא בחשבון לצורך גזירת הדין, עובדות שלא בא ذכרן בכתב האישום בו הודה הנאשם במסגרת הסדר הטיעון עמו. ... **הסדר קבוע בסעיף 40(ב)(2) מתחנה את הבאת הראיות להוכחת הנسبות באישור בית המשפט, אך אפשרות זאת לבקשת כל אחד מהצדדים הן התביעה והן הנאשם**" דברים דומים נקבעו בע"פ 7349/14 **מדינת ישראל נ' פלונית** (16/2/2015).

"...בת"פ 57962-07-15 על פי אותה החלטה (יצוין כי על גזר הדין בתיק זה הוגש ערעור לבית המשפט המחויזי, אולם בערעור לא ערערה הנאשמה על ההחלטה עצמה) - אם לא התנו הצדדים על האפשרות להציג ראיות חפציות במהלך הטיעונים לעונש, הרי שאין למנוע מבית המשפט להיחשף לתיעוד מוחשי של נסיבות ביצוע העבירה - ובלבך שהראיות שאוთן מבקשת המאשימה להציג היו חלק מהומר החקירה" (ת"פ 49177-05-18 **מדינת ישראל נ' עתמלה ואט'** (29/10/2019)).

הוא המקרה שלנו.

השאלה השנייה שחויתה נוצרת מהראשונה בהינתן שהמאשימה רשאית להגיש הסרטון כראיה במסגרת טיעונה לעונש

כפי שהובהר לעיל האם היא חייבת להגישו באמצעות ערכו.

דומני שהתשובה לכך שלילית. ראשית התיחסות לשאלת זו הובאה לעיל. יודגש שהנאשם הודה בעובדות המפורטוות בכתב האישום. עובדות המובאות בכתב האישום מتبוססות בין היתר על התייעוד אותו מבקשת המאשימה להציג (ראו: עד תביעה 1). אמנם נכתב שם באמצעות ערכיהם, אך משעה שהנאשם הודה בעובדות כתב האישום אין צורך בדרישה כי אותן ראיות תוגשנה בידי ערכן, שכן הנאשם נתפס כמי שהסכים לאותן ראיות, אחרת לא היה מודה בעובדות כתב האישום.

לאור המובא והמקובץ לעיל אני מתיר למאשימה להגיש את סרטון מצלמות האבטחה (פרוטוקול עמ' 9 ש' 18-17). הסרטון יסומן "ת/ג".

ניתנה היום, כ"ד אדר תש"פ, 20 מרץ 2020, בהעדר הצדדים.